

นิทานแมลงปอ

นำเสนอเมื่อ : 10 พ.ค. 2552

นิทานแมลงปอ

มีเมืองเล็ก ๆ ที่สวยและสงบสุขเมืองหนึ่ง
มีคูรักคู่หนึ่งที่รักกันมาก ทุกวันพวกเขาจะพากันไปดูชม
พระอาทิตย์ขึ้นที่ชายหาด
และไปส่งพระอาทิตย์ลับขอบฟ้าที่ชายหาดตอนโพล้เพล้
ทุกคนที่เคยพบเจอพวกเขา
จะมุงดูด้วยสายตาอิจฉาในความรักของคนคู่นี้เสมอ
แต่แล้ววันหนึ่ง...

เกิดอุบัติเหตุรถชนขึ้น
หญิงสาวผู้โชคร้ายได้รับบาดเจ็บสาหัส เธอนอนเจ็บ ๆ
อยู่บนเตียงของโรงพยาบาล
วันแล้ววันเล่า คินแล้วคินเล่า เธอก็ยังคงไม่ฟื้นคืนมา ตอนกลางวัน
ชายหนุ่มจะมาเฝ้าอยู่ที่หน้าเตียง ร้องเรียกคนรักของเขาเสมอ
ทั้งๆ ที่เธอไม่ตอบสนองใด ๆ เลย ตกกลางคืน
ชายหนุ่มจะไปสวดภาวนาอ่อนน้อนต่อพระผู้เป็นเจ้าที่โบสถ์นอกเมือง
เขาร้องไห้จนน้ำตาเหือดแห้ง ไม่มีจะไหลออกมาอีกแล้ว ผ่านไป 1 เดือน
หญิงสาวยังคงหลับใหลไม่ฟื้นเหมือนเดิม
สวนชายหนุ่มก็ดูจะซบเซาขึ้นทุกวัน
แต่ก็ยังคงสวดอ่อนน้อนต่อพระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอไม่หยุด
แต่แล้ววันหนึ่ง
พระผู้เจาก็เกิดเห็นใจในรักของชายหนุ่มและตกลงที่[ประธาน]พรให้แก่เขา

พระผู้เป็นเจ้าได้ถามชายหนุ่มว่า
“เจ้ายอมที่จะแลกพรนี้ด้วยชีวิตของเจ้าไหม” ชายหนุ่มตอบโดยไม่ลังเลว่า
“ ผมยอมครับ” พระผู้เป็นเจ้าพูดว่า
“ งั้นดีฉันจะให้คนรักของเจ้าฟื้นขึ้นมา
แต่เจ้าต้องแลกกับการกลายเป็นแมลง ปอเป็นเวลา 3 ปี เจ้าจะตกลงยอมไหม”
ชายหนุ่มได้ฟังดังนั้น แต่ก็ยังคงยืนยันคำตอบเดิม “ผมยอมครับ”
ฟ้าสว่างแล้ว ชายหนุ่มได้กลายเป็นแมลงปอสวยงามตัวหนึ่ง
เขาบอกลาพระผู้เป็นเจ้าแล้วรีบบินกลับไปโรงพยาบาลหญิงสาวฟื้นขึ้นมาแล้วจริง ๆ
มีนายแพทย์หนุ่มยืนอยู่ข้าง ๆ เธอ คอยเรื่องอะไรกันสักอย่างหนึ่ง
แต่ช่างเสียดายที่เขาไม่สามารถที่จะได้ยิน. หลายวันผ่านไป
หญิงสาวแข็งแรงพอที่จะออกจากโรงพยาบาลได้แล้ว แต่เธอดูไม่มีความสุขเลย
เธอออกตะเวทนาหาขวคราวของชายหนุ่ม
แต่ไม่มีใครรูเลยวว่าชายหนุ่มหายไปอยู่ที่ไหน หญิงสาวยังไม่ละ

ความพยายามที่จะตามหาชายคนรักของเธอ
ชายหนุ่มซึ่งอยู่ในร่างของเจ้าแมลงปอ
ได้[แต่]บินวนเวียนอยู่รอบตัวหญิงสาวไม่ห่าง
[ทว่า]เขาไม่สามารถที่ส่งเสียงไม่สามารถโอบกอด[เธอ]
เขาทำได้แค่เพียงเฝ้ามองดูหญิงสาวไม่ให้ออกสายตาเท่านั้น
ฤดูร้อนผ่านไปแล้ว ลมฤดูใบไม้ร่วงพัดใบไม้ปลิวร่วงหล่นจากต้นไม้ใหญ่
เจ้าแมลงปอจำต้องจากที่นี้ไปแล้ว
นี่เป็นครั้งสุดท้ายที่เขาจะได้บินมาเกาะที่ขาของหญิงสาว
เขายกไซปิกของเขาลูบใบหน้าของหญิงสาว
ยกไซปากเล็ก ๆ จูบที่หน้าผาก
แต่อย่างไรก็ดีรางเล็บบอบบางในคราบของแมลงปอก็ไม่สามารถเรียกร้องความ
สนใจจากหญิงสาวได้
แค่พริบตา ฤดูใบไม้ผลิก็ก็น่าเวียน เจ้าแมลงปอรีบบินกลับมาหาคนรักของเขา
เพื่อจะพบวาระอันคุณตาในบัดนี้ไต่ยืนเคียงคู่ อยู่กับชายรูปรางสันทัด
คนหนึ่ง ภาพ ๆ นั้นทำให้เจ้าแมลงปอเกือบจะบินตกลงมาจากอากาศเลยทีเดียว
ชาวบ้านต่างกล่าวขานถึงเรื่องอุบัติเหตุที่ทำให้หญิงสาวได้รับบาดเจ็บ
สาหัสทำให้ได้พบกับแพทย์หนุ่มที่น่ารัก และ ใจดี คนนั้น
และยังกล่าวถึงความรักของคนทั้งคู่ที่เหมือนถูกกำหนดมาอย่างไรอย่างนั้น
แน่นอนพวกเขายังคงพูดถึงหญิงสาวที่สดใสรุ่งโรจน์ขึ้นกว่าเมื่อก่อนมากมายนัก
เจ้าแมลงปอรูสึกเจ็บปวดยิ่งนัก หลังจากนั้นไม่กี่วัน
แมลงปอเห็นแพทย์หนุ่มผู้นั้นพาคนรักของตนไปชายทะเลเพื่อดูพระอาทิตย์ขึ้น
พลบค่ำก็อยู่ที่ชายหาดเพื่อดูพระอาทิตย์ตก แต่สำหรับเขาแล้ว
นอกจากบินมาเกาะที่ขาของหญิงสาวแล้ว เขาไม่สามารถทำอะไรได้เลย
หนารอนของปีนี้ช่างยาวนานนัก เจ้าแมลงปอบินต่ำลง ๆ
ทุกวันด้วยความรู้สึกที่เจ็บปวด
เขาไม่มีเรี่ยวแรงเพียงพอที่จะบินเข้าใกล้ หญิงอันเป็นที่รัก
ทาทางการพูดคุยกันอย่างสนิทสนมของคนทั้งคู่
เสียงหัวเราะอย่างมีความสุขของทั้งคู่
ทำให้เขารู้สึกโดดเดี่ยวยิ่งนัก ย่างเขาฤดูร้อนของปีที่ 3
เจ้าแมลงปอไม่คอยไปเฝ้าดูคนรักของเขาแล้ว
บ่าของเธอบัดนี้ถูกโอบกอดด้วยมือของแพทย์หนุ่ม
ใบหน้าถูกประทับจูบอย่างเบา ๆ จากเขาผู้นั้น
ดูทาทางแล้วไม่มีทางเลยที่หญิงสาวจะมีเวลาที่จะไปคิดถึงแมลงปอที่เจ็บปวดตัวหนึ่ง
ยิ่งไม่มีทางที่จะไปคิดถึงอดีตสิ่งที่ผ่านมาไป วันครบรอบปีที่ 3
ที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนดไว้ไกลมาถึงแล้วคนรักของเจ้าแมลงปอกับนายแพทย์หนุ่ม
ได้จัดพิธีแต่งงานขึ้นในวันสุดท้ายนั่นเอง เจ้าแมลงปอคอย ๆ บินเข้าไปในโบสถ์
และไปเกาะที่ขาของพระผู้เป็นเจ้าเขาไต่ยืนเสียงของคนรัก
ที่ตั้งมาจากขาลงตอบรับคำสาบานของพระผู้เป็นเจ้าว่า “ฉันยอมรับ”
เขาเห็นแพทย์หนุ่มคนนั้นสวมแหวนให้คนรักของเขา
ตามด้วยจุมพิตที่แสนหวานของคนทั้งคู่
เจ้าแมลงปอปล่อยให้หน้าตาแห่งความเจ็บปวดไหลออกมา
พระผู้เป็นเจ้าถามแมลงปอว่า “เจ้ารู้สึกเสียใจไหม”
เจ้าแมลงปอเข็ดหน้าตาแล้วตอบว่า “เปล่า”
พระผู้เป็นเจ้าถอนหายใจแล้วพูดต่อว่า
“จันทรนี้เจ้าก็ได้กลับเป็นเจ้าคนเดิมแล้ว”
เจ้าแมลงปอสายหนอย่างซา ๆ ก้อนตอบว่า “
ขอผมเป็นแมลงปออย่างนี้ไปตลอดชีวิตเถอะครับ”

บางบุพเพ ชะตาถูกกำหนดมาเพื่อที่ต้องสูญเสียไป

บางบุพเพ ตอนจบไม่ได้สวยงามอย่างที่คิด

รักคน ๆ หนึ่ง ไม่จำเป็นต้องได้รับรักตอบ

แต่เมื่อได้รับรักจากใครคนหนึ่งเราต้องดูแลรักษามันไว้อย่างดี

บนบ่าของคุณมีแมลงปอไหม